

Contactpersoon:

J.C. Knappe

Afdeling:

College van B&W

Te bereiken op:

071 - 406 5002

bestuurssecretariaat@katwijk.nl

Ons kenmerk:

788623

Bijlage(n):

geen

Verzenddatum:

Uw kenmerk:

Onderwerp: Inbreng Rondetafelgesprek Ontwerp-Rijksstructuurvisie windenergie op zee, 13 oktober 2016

Katwijk, 10 oktober 2016

Afgelopen week was ik aanwezig bij het Algemeen Overleg over het Energieakkoord. Dat overleg eindigde in een escalatie van woede, frustratie en boosheid bij de mensen die zich verzetten tegen de manier waarop windturbines in hun directe leefomgeving geplaatst gaan worden. Het is geen prettig gezicht als betrokken burgers begeleid door de politie uit het hart van onze democratische besluitvorming worden verwijderd. De bereidheid te luisteren en tegelijkertijd te zoeken naar draagvlak is van grote waarde voor een democratie. Soms zijn er meerdere wegen die naar Rome leiden en soms wordt het juiste pad gaandeweg pas zichtbaar.

Om verdere opwarming van de aarde tegen te gaan moeten we voor onze energieproductie overschakelen van fossiele naar duurzame energie. Aan de noodzaak van deze transitie wordt door weinigen getwijfeld, maar hiervoor is ook draagvlak nodig. Wanneer geen draagvlak bestaat voor beslissingen die ingrijpen in het leven van mens en natuur, dan heeft de politiek, landelijk en lokaal een probleem. Dan is het vertrouwen tanende, terwijl juist de uitdagingen waar we gezamenlijk voor staan dat vertrouwen zo hard nodig hebben. Mensen hebben een stem, namens de kustgemeenten vertolk ik vandaag ook de stem van het vrije uitzicht, van de natuur.

In 2023 wil het kabinet 16% duurzame energie opwekken, zo is dat afgesproken in het Energieakkoord. De kustgemeenten steunen doelstelling en tijdspad. In het Energieakkoord zijn concrete afspraken gemaakt over de uitwerking. Een daarvan is wind op zee. De locatie van de windparken is uw vrije keuze, daarover zegt het Energieakkoord niets.

Het hoofdbezwaar van de kustgemeenten tegen de locaties dicht op de kust is, dat over de hele lengte van de Noord- en Zuid-Hollandse kust een 'hekwerk' van windturbines wordt opgetrokken. Daardoor maakt de ooit onaantastbaar gedachte weidsheid van het zicht plaats voor de aanblik van industrie. Het vorig jaar opgeleverde windturbinepark 'Luchterduinen' is een voorbode van dit alles. Een relatief klein park met lage windturbines, maar desondanks vaak en goed zichtbaar. Ook als het donker is en de rode veiligheidslampen op de turbines branden. De plannen die nu voorliggen zijn in omvang, hoogte en aantal een veelvoud

hiervan. En dat alles terwijl juist op dit moment de minister van Infrastructuur en Milieu, mevrouw Schultz van Haegen, zich samen met natuurorganisaties, lokale overheden en andere belanghebbenden inspant voor een zogenoemd 'nationaal kustpact'. De afspraken die hierin worden vastgelegd moeten bescherming bieden aan de gehele kuststrook in Nederland. De keuze voor de windturbinelocaties dicht op en zichtbaar vanaf de kust, staat naar mijn mening op gespannen voet met de intenties van het kustpact.

Het onbelemmerde uitzicht op de horizon voor een kustland als Nederland is een essentieel onderdeel van onze nationale identiteit. Een kernkwaliteit van onschatbare waarde die net zo goed onderdeel behoort te zijn van een duurzame toekomst. Wij achten het dan ook van nationaal belang dat de vrije horizon wordt beschermd.

De kustgemeenten zijn hierin ervaringsdeskundig. Wij beschouwen onszelf als de natuurlijke en aangewezen spreekbuis voor dit hogere belang. Een belang waaraan de nationale politiek tegemoet kan komen, zonder iets af te doen aan de noodzakelijke transitie naar schone energie.

Met het gebied IJmuiden Ver hebben wij immers de beschikking over een uitstekend alternatief: een zeer omvangrijke locatie en uiterst geschikt voor windturbineparken. Gelegen op grote afstand van de kust, uit het zicht, met meer wind en met ruimte voor het plaatsen van twee-en-een-half keer zoveel turbines als voor de kust. Een eerste en logische stap naar het onvermijdelijke Noordzeegrid¹ waarin de parken onderling met elkaar worden verbonden. Bovendien biedt het de kans van een plus op het energieakkoord, zo blijkt uit de onderzoeken van Stichting Vrije Horizon.

Wij vinden dat vasthouden aan vermeend goedkopere locaties dicht op de kust een typisch voorbeeld is van *penny wise pound foolish*. Zeker nu rapporten aantonen dat ook het kostenargument twijfelachtig is. Ik zei het al: soms wordt tijdens het proces een ideale oplossing pas zichtbaar.

Ik hoop dat alle nieuwe feiten, inzichten en argumenten tellen bij uw afweging in het belang van het Energieakkoord, natuurbeleving van de kust en het draagvlak.

Hoogachtend,

Jacco Knap
wethouder Gemeente Katwijk

¹ <http://start.groenlinks.nl/noordzee/>